

Oktober 2011, 11^e jaargang, nummer 3

Diaconale Nieuwsbrief

Clusters

De diaconie is actief op allerlei terreinen en voor veel mensen. Ze houdt zich bezig met zorg voor ouderen; er zijn contacten met moslims; er is werelddiaconaat; de diaconie probeert bewustwording bij jongeren op het gebied van diaconaat te ontwikkelen en er is financiële hulp vanuit de diaconie. Iedere activiteit is georganiseerd in een cluster. In elk cluster is iedere wijkgemeente vertegenwoordigd door een diaken.

De komende tijd kunt u lezen wat de diakenen uit zo'n cluster allemaal doen. In deze diaconale nieuwsbrief leest u over het cluster Werelddiaconaat.

Ontstaan Werelddiaconaat

Werelddiaconaat bestaat nog niet zo lang, pas 58 jaar. Tot die tijd was het diaconaat gericht op Nederland. In de nacht van 31 januari op 1 februari 1953 vond de watersnoodramp plaats in Zeeland. Nederland heeft toen veel hulp vanuit het buitenland gehad. Wist u dat die hulp ook kwam van landen die we nu 'arme' landen noemen? Vanuit Birma kwamen er 147.000 Franse francs; uit India kwamen 5 ton jute zakken; Jamaica gaf koffie en suiker en uit Nigeria kwamen 500 dekens. De kerk vond het zo bijzonder dat andere landen 'ons' toen hebben geholpen dat het Werelddiaconaat werd gestart. Iedere eerste zondag van februari is daarom zondag Werelddiaconaat. Het werelddiaconaat is gericht op hulp aan

mensen buiten Nederland. Het doel is om mensen te helpen zodat ze zelfstandig weer verder kunnen en niet afhankelijk blijven van hulp.

In Gouda zijn de werelddiakenen actief voor allerlei projecten. Daarbij vragen ze de hulp van alle gemeenteleden, jong en oud.

Jaarproject

In Ghana leven ruim 60.000 kinderen op straat vooral in de grotere steden, waarvan 25.000 kinderen in de hoofdstad Accra. De Ghanese organisatie Agreds vangt straatmeisjes in Accra op, leert hen een vak en stimuleert hen terug te keren naar hun oorspronkelijke dorpen om een nieuw bestaan op te bouwen.

Veel straatkinderen komen van het platteland in het noorden. Zij ontvluchten de armoede, de droogte, de werkloosheid, de honger door slechte oogsten, het gebrek aan landbouwgrond en onderwijs, kinderarbeid, huiselijk geweld of een gedwongen huwelijk. Sommigen zijn door hun familie gestuurd, anderen besloten zelf om naar de stad te trekken. De kinderen zijn tussen de 7 en 18 jaar oud. Veel kinderen hebben geen opleiding gevolgd en kunnen daardoor geen werk vinden en belanden op straat. Jongens laten zich inhuren als drager op de markt. Meisjes verkopen goederen of belanden in de prostitutie. In 2002 is de Ghanese organisatie Agreds een project gestart om meisjes die in Accra op één van de vele markten hun geld verdienen van de straat te halen en terug te brengen naar hun gemeenschap.

Agreds staat voor Assemblies of God Relief and Development Services. Naast de hulp voor straatmeisjes houdt de organisatie zich ook bezig met medisch werk, plattelands-

ontwikkeling, hiv/aidsvoorlichting, onderwijs, microkredieten en andere programma's voor kinderen.

Sociaal werkers helpen de meisjes om weer contact te zoeken met familie in hun dorp van herkomst en stimuleren hen om zo mogelijk terug te keren. Vaak spelen er niet alleen economische problemen maar ook sociale problemen, die opgelost moeten worden. Meisjes die een vak geleerd hebben krijgen een lening om materialen aan te schaffen om hun eigen bedrijfje te starten. Ze krijgen nog drie maanden begeleiding om dit van de grond te krijgen. De meisjes moeten zich flink inspannen om financieel te kunnen overleven in hun dorp van herkomst, maar samen met familie en sociale werkers lukt het de meesten om weer een nieuw bestaan op te bouwen.

Het Werelddiaconaat in Gouda heeft de ondersteuning van stichting Agreds tot jaarproject gekozen. De opbrengst van veel acties zoals de oliebollenactie in de maand december zullen aan de stichting worden besteed. Meer uitgebreide informatie over het jaarproject vindt u in het Kerknieuws.

Werelddiaconaat en kindernevendienst

In de Bron en de Veste halen de kinderen tijdens de kindernevendienst geld op voor Niños.

Niños is een stichting in Peru, opgezet door de Nederlandse Jolanda van den Berg. De missie van Jolanda is om zoveel mogelijk kansarme en verwaarloosde kinderen in en om Cusco een beter leven en een betere toekomst te geven. In eerste instantie heeft Jolanda 12 jongens letterlijk van de straat geplukt en onder haar hoede genomen. Ze kreeg van de kinder-rechter de ouderlijke macht toegewezen tot hun 18e levensjaar. Daardoor konden ze een gezin vormen.

Haar uitgangsmotto: 'Al help ik er maar een', is altijd een prikkel gebleven. Zij helpt er ondertussen ruim 600 per dag. En het aantal groeit. Inmiddels is het Niños project een begrip in Cusco en is Jolanda nog altijd de drijvende kracht. Om verzekerd te zijn van een constante inkomstenbron begon Jolanda ook een hotel, waarvan de opbrengsten volledig naar het project gaan.

Later ontstonden er kinderrestaurants. Hier krijgen veel meer kinderen dan alleen haar 12 jongens te eten, maar ze ontvangen ook aandacht, veiligheid en de ruimte om te spelen en om zich te ontwikkelen.

Gedurende tien jaar hebben zeker 150 bouwvakkers werk gehad om dit allemaal te bouwen of te restaureren.

Dat wij zusters en broeders zijn

*Er zijn veel mensen,
die honger hebben en lijden,
alleen maar
omdat velen niet weten,
of vergeten zijn
dat wij allen
zusters en broeders zijn.*

*Er zijn veel mensen
die bedrogen worden
en uitgebuit,
alleen maar
omdat velen niet weten,
of vergeten zijn
dat wij allen
zusters en broeders zijn.*

*Er zijn veel mensen
zonder werk en
een dak boven hun hoofd,
alleen maar
omdat velen niet weten,
of vergeten zijn
dat wij allen
zusters en broeders zijn.*

*Er zijn vele mensen,
die ploeteren en zweten,
maar anderen
strijken het geld op
en worden rijk,
alleen maar
omdat velen niet weten,
of vergeten zijn
dat wij allen
zusters en broeders zijn.*

Braziliaanse tekst uit: Geef ons heden ons dagelijks brood